

RET TEN I AALBORG DOM

afsagt den 1. marts 2024

Sag BS-11963/2022-ALB

Sagsøger

(beskikket advokat Bjarne Skøtt Jensen)

mod

AMBERCON A/S

(advokat Torben From)

Denne afgørelse er truffet af Dommer.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 25. marts 2022.

Sagen drejer sig om en arbejdsskade i forbindelse med arbejdsulykke den 27. juni 2016.

Sagsøger har nedlagt følgende påstand:

Påstand 1:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende erstatningsansvaret for ulykken den 27.06.2016.

Påstand 2:

Sagsøgte tilpligtes at betale kr. 558.000,00 med tillæg af sædvanlig procesrente fra stævningens indlevering, til betaling sker.

AMBERCON A/S har nedlagt påstand om principalt frifindelse for tiden, subsidiært frifindelse, tertiært frifindelse mod betaling af et beløb mindre end det påstævnte efter rettens skøn.

Sagsøgeren har fri proces.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

Under hovedforhandlingen er der afgivet forklaring ad Sagsøger, Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3 og Vidne 4.

Forklaringerne er gengivet i retsbogen for hovedforhandlingen.

Parternes synspunkter

Sagsøger har i sit påstandsdokument anført:

”...

ANBRINGENDER:

Til støtte for påstand 1, gøres det gældende,

- at der foreligger et ansvarsgrundlag for skaden, som sagsøger pådrog sig den 27.06.2016, jf. EAL § 1, stk. 1,
- at sagsøgte skal tilpligtes at anerkende erstatningsansvaret for tabt arbejdsfortjeneste og svie og smerte efter reglerne i Erstatningsansvarsloven,
- at ansvarsgrundlaget skal vurderes efter det almindelige culpaansvar, idet nærværende sag omhandler ansvaret for arbejdsstedets indretning efter arbejdsmiljølovens bestemmelser,
- at arbejdsgiveren må anses for at have tilsidesat Arbejdsmiljølovens §§ 38, 42 og 45, idet arbejdspladsen ikke var sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt indrettet, hvilket resulterede i sagsøgers personskade,
- at en forskrifts tilsidesættelse må ligges til grund for, at sagsøgte må anses som erstatningsansvarlig. Til støtte herfor henviser sagsøger til dommen FED 2001.2309 V, hvor arbejdsgiveren blev anset som erstatningsansvarlig, idet en robot ikke var spændt ordentlig fast,

hvorfor den faldt ned på skadelidte som herefter led skade på sin underarm og hånd. Skadelidte havde i den omtalte sag selv forsøgt at gribe den 35 kg tunge svejserobot, men dette forhold kunne ikke ligges til grund for, at skaden måtte anses som hændelig,

- at sagsøgte, som sagsøger var ansat hos på skadestidspunktet, må anses som en virksomhed af ”farligere karakter”, idet virksomhedens primære arbejde bestod i at producere betonelementer, hvorfor sagsøgers arbejde også indebar en betydelig mængde fysisk arbejde. Dette forhold må ligges til grund for, at der skal foretages en streng culpabedømmelse, jf. U 1955.992 H, hvor højesteret lagde afgørende vægt på virksomhedens farlige art,
- at ulykken skete ved, at sagsøger stod på en plade, som gled væk, da han stod og løftede på den,
- at pladen, han stod på, var glat og lå ovenpå en glat støbeplade – den var sømmed fast til støbepladen – men sømmene var rustet væk, hvorfor den gled, da sagsøger kom belastning på pladen hvilket bevirkede, at sagsøger faldt.

Til støtte for påstand 2, gøres det gældende,

- at sagsøger har været sygemeldt og under behandling fra den 27.06.2016 - dato, hvorfor sagsøger har krav på godtgørelse for svie og smerte, jf. EAL § 3 op til lovens maksimum, hvilket i 2021 er kr. 82.000,00,
- at for perioden 2017-dags dato har sagsøger krav på differencen mellem hans forventede indkomst hvilket i 2016 blev angivet som kr. 349.000, jf. bilag 22 og hans faktiske indkomst. I 2017 tjente han ca. kr. 319.000 (349.000-319.000 = 30.000), i 2018 tjente han ca. kr. 209.000 (349.000-209.000 = 140.000), i 2019 tjente han ca. kr. 204.000 (349.000-204.000 = 145.000) og i 2020 tjente han ca. kr. 188.000, jf. **bi-lag 31** (349.000-188.000 = 161.000). Sagsøger har således et samlet krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste på kr. 476.000 for perioden 2017-2020,
- at sagsøgers krav på tabt arbejdsfortjeneste i 2021 vil eftersendes,
- at sagsøger samlet set har et krav på erstatning og godtgørelse i henhold til EAL §§ 2 og 3 på kr. 558.000,00,

- at sagsøgte har erkendt både erstatningsansvar og erstatningskrav, og at beløb, jfr. sagens bilag 12, at sagsøgte erkendelse understøttes af erstatningsopgørelsen, der efterspørges, jfr. sagens bilag 9,
- at sagsøgtes medarbejder har haft både stilling og position til at tage stilling til det af sagsøger fremsatte krav,
- at der foreligger årsagssammenhæng mellem de helbredsmæssige gener og ulykken, og at dette er underbygget ved de i sagen foreliggende bilag.

Sagsøger gør gældende,

- at sagen ikke er forældet,
- at sagsøgte har både erkendt erstatningspligten og forpligtelsen til at betale erstatning og godtgørelse for svie- og smerte,
- at der foreligger en erkendelse af forpligtelsen,
- at erkendelsen foreligger mundtligt, subsidiært stiltiende, at der henvises til forældelseslovens § 15,
- at der foreligger suspension af forældelsen – den femårige forældelse suspenderes i den periode, hvor der har fundet forhandlinger sted, og hvor sagsøgte forsyner forsikringsselskabet med oplysninger, de har efterspurgt; oplysninger og afgørelser til senere stillingtagen til kravets størrelse,
 ...”

AMBERCON A/S har i sit påstandsdokument anført:

”...

Anbringender:

Det gøres gældende at sagen i forhold til sagsøgte er forældet, hvorfor sagsøgte bør frifindes.

Det gøres yderligere gældende, at der ikke foreligger noget ansvarsgrundlag, idet ansvaret for ulykken ikke kan tilskrives sagsøgte, lige-som det gøres gældende, at det er sagsøger, der har bevisbyrden for det modsatte.

Det bestrides at den som bilag 9 fremlagte e-mail er udtryk for en ”erkendelse” af erstatningspligten.

Idet den af sagsøger påberåbte dom UfR. 1955.992 H omhandlede en arbejdsulykke på en acetylngasfabrik, bestrides det, at dommen på nogen måde er sammenlignelig med nærværende sag.

Da sagsøger sandsynligt har været udsat for mindst 4 ulykkestilfælde i perioden fra hændelsen den 27. juni 2016 og i de kommende 2,5 måned, gøres det yderligere gældende, at der ikke er bevist sammenhæng mellem hændelsen og sagsøgers efterfølgende sygemeldinger og – gener.

Såvel kravet om godtgørelse som kravet for tabt arbejdsfortjeneste afvises.
 ...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagsøgeren har forklaret, at han arbejdede fra en gangbro/platform, der var bygget af virksomheden selv, og at han faldt, fordi en løs plade på platformen gled under ham. Denne fremstilling er gengivet i Alm Brands skrivelse 18. marts 2021, sagens bilag 21, og må herefter lægges til grund. Det er sagsøgte, der som arbejdsgiver har ansvaret for, at arbejdet kan udføres fuldt sikkerheds-mæssigt forsvarligt, hvilket blandt andet indebærer kontrol og vedligeholdelse af arbejdsudstyret. Da det som ovenfor anført kan lægges til grund, at en plade på platformen havde løsnet sig, og at dette medførte, at sagsøgeren faldt ned fra platformen, er sagsøgte erstatningsansvarlig for den indtrufne arbejdsulykke.

Ankestyrelsen har ved sin afgørelse af 6. december 2021 hjemvist spørgsmålet om tab af erhvervsevne til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvor sagen fortsat er under behandling. Sagsøgerens krav på tabt arbejdsfortjeneste kan ikke rejses, så længe der ikke foreligger en afgørelse om tab af erhvervsevne. Alle-rede derfor er dette krav ikke forældet, idet forældelsesfristen regnes fra tidspunktet for en afgørelse om erhvervsevnetab. Da sagsøgerens krav på tabt arbejdsfortjeneste ikke kan rejses på nuværende tidspunkt, tages sagsøgte på-stand om frifindelse for tiden til følge.

Ankestyrelsen har den 24. august 2020 truffet afgørelse om, at sagsøgerens méngrad fastsættes til 8 %. Der har således på dette tidspunkt været grundlag for at skønne over den endelige méngrad, og sagsøgerens krav på godtgørelse for svie og smerte ophører som udgangspunkt senest på dette tidspunkt. Forældelsesfristen for kravet skal regnes fra Ankestyrelsens endelige afgørelse, hvor-

for kravet ikke er forældet. Sagsøgeren har forklaret, at han i første omgang var sygemeldt i 6-8 uger, hvorefter han genoptog arbejdet, at han skiftede arbejdsplads og arbejdede fuld tid, til han blev opereret for følger efter uheldet, og at han igen efter operationen var sygemeldt ca. 1 år. Denne forklaring understøttes af funktionsattesten, dateret den 10. april 2019 (sagens bilag 3), hvorefter sagsøgeren har været sygemeldt fra den 27. juni 2016 til den 27. september 2016 og igen fra den 26. september 2017 til den 15. juli 2018. Sagsøgeren er ikke berettiget til godtgørelse for svie og smerte i de perioder, han har genoptaget arbejdet, og da der ikke foreligger oplysninger om andre sygeperioder, fastsættes godtgørelse for svie og smerte skønsmæssigt til 50.000 kr.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 78.750 kr., af retsafgift med 25.500 kr. og af udgifter til vidneførsel med 5.500 kr., i alt 109.750 kr.

AMBERCON A/S er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

AMBERCON A/S skal anerkende erstatningsansvaret for ulykken den 27. juni 2016.

AMBERCON A/S skal inden 14 dage til Sagsøger betale 50.000,00 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra stævningens indlevering, til betaling sker.

AMBERCON A/S skal til Statskassen betale sagsomkostninger med 109.750 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 01-03-2024 kl. 11:00

Modtagere: Advokat (H) Torben From, Sagsøgte AMBERCON A/S, Advokat (H)
Bjarne Skøtt Jensen, Sagsøger